

152 /
sonora

sonant adj. Que sona.

Moneda sonant, ~~en peces~~, metal·lí-
ca, en peces

sonar v. intr. i tr.

Ni a part

intr. Podria un to. Un instru-
ment que sona bé. La trompeta
s'ha trencat i no sona. Ja sonen
les campanes. Apret mat sona
bé a l'orella. I fer sonar una
lletra, pronunciar-la | Iner-
citat o esmentat. El seu nom no
sona en aquella escriptura.